
Roelants. De 21-jarige Roelants was eind maart 1837 gestorven, waarschijnlijk aan tuberculose. Verzwakt als hij was, had hij de Utrechtse prijsuitreiking al niet meer mee kunnen maken. Om de gedachtenis aan hem levend te houden, besloot men de beide door hem geleverde stukken vertaald uit te geven. Zijn vrienden De Wal en Meijboom namen ieder een opstel voor hun rekening; Hofstede de Groot schreef een inleiding bij het geheel; ook rector magnificus B.H. Lulofs leverde een bijdrage. In totaal tekenden 285 personen in. Dat zich onder hen ook een fors aantal studenten en kandidaten van diverse faculteiten bevond, en verder verschillende jonge predikanten uit heel Nederland, laat iets proeven van de eer die men destijds in kon leggen met een academische bekroning. Opvallend was het hoge aantal intekenaren in Utrecht: 40 studenten en kandidaten, onder wie 34 theologanten.⁶¹

De jaren veertig zetten goed in doordat U.W. Thoden van Velzen in 1840 bij de Utrechtse letterenfaculteit goud in de wacht sleepte. In 1845 eindigde U.P. Okken in de Domstad *ex aequo* voor het theologisch goud; na loting werd het voor hem zilver. Daarna duurde het tot 1853 eer er opnieuw elders een Groninger theoloogant werd bekroond; F. Schaaff behaalde dat jaar in Utrecht goud bij letteren. Vijftien jaar later sloot Tj. Cannegieter in die stad de reeks af met een eervolle vermelding bij theologie.⁶²

Recapitulatie: de gouden jaren 1835-1841

Een recapitulatie leert dat godgeleerd Groningen in de jaren 1830-1872 21 prijsvragen uitschreef, daarop 26 (123,8%) antwoorden ontving, waarvan er 16 (61,5%) met goud of een eervolle vermelding werden bekroond. Acht prijzen bleven in eigen huis, vier gingen er naar Utrecht, twee naar Leiden en één naar Amsterdam. Eén eervolle vermelding werd nooit uitgerekend, omdat de betrokkene zich nooit meldde. Dit laatste gebeurde ook eenmaal te Utrecht en te Leiden. Utrecht schreef in de genoemde periode evenveel prijsvragen – 21 – uit als Groningen, maar kreeg daarop méér antwoorden – 41 (195,2%) – en was kariger met prijzen: 21 (51,2%). Slechts vijf van deze prijzen bleven in de Domstad, vier gingen naar Groningen, zeven naar Leiden en vier naar Amsterdam. Omdat de Leidse faculteit nooit – zoals de Groninger driemaal overkwam in de periode vanaf 1851, en de Utrechtse tweemaal – in één jaar twee vragen mocht uitschrijven, bleef haar aantal vragen steken op 19. Daarop kwamen echter 29 (152,6%) antwoorden binnen, waarvan er 16 (55,1%) een bekroning waardig werden geacht. Acht prijzen bleven in de Sleutelstad, twee werden meegenomen naar Groningen, één naar Utrecht en vier naar Amsterdam.

Utrecht was wat absolute aantallen inzendingen en bekroningen betreft marktleider. Daarna volgde Leiden; Groningen was

⁶¹. Groningen leverde eveneens 40 intekeningen van studenten/candidaten (onder wie 12(!) theologanten); Leiden: 13 (8); Amsterdam: 2 (2); E. Roelants, *Twee verhandelingen betreffende de geschiedenis en oudheden van Nederland (...)*, Groningen 1839, (v)-xxx.

⁶² Van Lieburg, *Prijsvragen*, 1514, 1112, 1521, 1121; 1514 wordt door Van Lieburg ten onrechte toegeschreven aan een oudere broer (S.K.) van U.W. Thoden van Velzen; zie echter AA 1839-1840, 224: 'civis noster'.